

Мчали століття стрімким галопом,
Вольниця давня в книжках лишилась.
Воля окроплена кров'ю й потом.
Що ж, не дарма ви за неї бились.

Знов на кордонах підступний ворог,
Той, що колись удавав з себе брата.
Дух і звиягу не знищить горе!
Серце козацьке в мого солдата!

ВОЯК ЧИТАЄ ЛИСТА

Вояк читає листа...
В окопі тривожна тиша.
«Ти рано дорослим став...» –
Хлоп'я незнайоме пише.

Вітає його з Миколаєм,
Бажає міцного здоров'я.
Малюнок сторінку вінчає
І підпис простий: «З любов'ю».

Скуйовдив волосся сиве.
Йому ж дев'ятнадцять тільки!
Донецька зима красива
Струсила сніжок із гілки.

Ні, він не заплаче тихо,
Війна навчила терпіти.
Він вірить: здолаємо лихо!
За ним – Україна і діти!

